

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الخطبة الأولى

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي زَيَّنَ النَّبِيَّ بِحَبِيْبِهِ الْمُصْطَفَى، وَمَنْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ بِنَبِيِّهِ الْمُجْتَبَى.

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ، خَاتَمِ النَّبِيِّينَ، سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ، شَفِيعِ الْمُذْنِبِينَ، وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ وَأَصْحَابِهِ الْمُطَهَّرِينَ، وَمَنْ اتَّبَعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

أَمَّا بَعْدُ، فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

قَالَ اللَّهُ سُبحَانَهُ وَتَعَالَى فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ:

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۗ ...
الآية.

Allāh Den Ophøjede siger i Koranen:

»Ramadanmåneden er den (måned) hvori Koranen blev nedsendt, som en retledning til menneskeheden, som klare beviser for retledning og som kriteriet (for at adskille ret fra uret), så lad de af jer der oplever måneden faste...« (al-Baqarah, 2:185).

Den velsignede Sha'bānmåned er over os. Vi har nydt af dens velsignelser og belønninger og snart vil den forlade os, og vi vil, med Allāhs vilje og tilladelse træde ind i den hellige Ramaḍānmåned.

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: أَتَاكُمْ رَمَضَانُ، شَهْرٌ مُّبَارَكٌ، فَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ صِيَامَهُ، تُفْتَحُ فِيهِ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَتُعَلَّقُ فِيهِ أَبْوَابُ الْجَحِيمِ، وَتُعَلَّقُ فِيهِ مَرَدَةُ الشَّيَاطِينِ، وَفِيهِ لَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، مَنْ حُرِمَ خَيْرَهَا فَقَدْ حُرِمَ (أحمد، والنسائي، والبيهقي).

Det er berettet fra Sayyidunā Abū Hurayrah رضي الله عنه at han sagde: Allāhs Sendebud ﷺ sagde:

»Ramaḍānmåneden er kommet til jer, en velsignet måned. I den har Allāh pålagt jer dens faste. I den åbnes Himlenes døre mens Helvedes døre bliver låst. I den bliver de oprørske sataner lagt i lænker. I den er en nat,

som er bedre end tusinde måneder. Den der går glip af dens velsignelser er i sandhed gået glip (af godhed)« (Aḥmad, al-Nasā'ī og al-Bayhaqī).

I endnu en hadith fremhævede Profeten ﷺ adskillige af Ramaḍān-månedens fortrinligheder:

Fra Sayyidunā Salmān al-Fārisī ؓ, som sagde:

Allāhs Sendebud ﷺ holdt tale for os på den sidste dag i Sha'bān, og sagde: »Oh folk! En storslået og velsignet måned er kommet til jer. En måned, hvori der er en nat, der er bedre end tusinde måneder. Allāh har gjort dens faste obligatorisk og bøn i dens nætter frivillig. Den der søger Allāhs nærhed i den, med en god gerning, er som den der har udført en obligatorisk handling i enhver anden måned, og den der udfører en obligatorisk handling i den, er som den der har udført halvfjerds obligatoriske handlinger i enhver anden måned. Det er tålmodighedens måned, og belønningen for tålmodighed er Paradis. Det er trøstens måned. En måned hvor den troendes levebrød forøges. Den der i denne måned bispiser en fastende (når han bryder fasten), han får tilgivet sine synder og befriet sin nakke fra Ilden. Han får en belønning ligeså stor som den fastendes, uden at hans belønning formindskes i det mindste.« Vi sagde: »Oh Allāhs Sendebud, det er ikke os alle der finder noget, at bispise en fastende med.« Han sagde: »Allāh tildeler denne belønning til enhver der bispiser en fastende med en slurk mælk, en enkel dadel eller selv en slurk vand. Og den som bispiser en fastende således at han mætter ham, ham vil Allāh give at drikke fra min darm (ḥawḍ) således at han aldrig vil blive tørstig igen indtil han træder ind i Paradis.

عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ:

خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي آخِرِ يَوْمٍ مِنْ شَعْبَانَ، فَقَالَ: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ! قَدْ أَظَلَّكُمْ شَهْرٌ عَظِيمٌ، شَهْرٌ مُبَارَكٌ، شَهْرٌ فِيهِ لَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، جَعَلَ اللَّهُ صِيَامَهُ فَرِيضَةً، وَقِيَامَ لَيْلِهِ تَطَوُّعًا، مَنْ تَقَرَّبَ فِيهِ بِحُضَلَةٍ مِنَ الْخَيْرِ كَانَ كَمَنْ أَدَّى فَرِيضَةً فِيمَا سِوَاهُ، وَمَنْ أَدَّى فَرِيضَةً فِيهِ كَانَ كَمَنْ أَدَّى سَبْعِينَ فَرِيضَةً فِيمَا سِوَاهُ، وَهُوَ شَهْرُ الصَّبْرِ، وَالصَّبْرُ ثَوَابُهُ الْجَنَّةُ، وَشَهْرُ الْمَوَاسَاةِ، وَشَهْرٌ يُزَادُ فِيهِ رِزْقُ الْمُؤْمِنِ، مَنْ فَطَّرَ فِيهِ صَائِمًا كَانَ لَهُ مَغْفِرَةٌ لِدُنُوبِهِ، وَعَتَقَ رَقَبَتَهُ مِنَ النَّارِ، وَكَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يُنْقَصَ مِنْ أَجْرِهِ شَيْءٌ) قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَيْسَ كُلُّنَا يَجِدُ مَا يُفَطِّرُ الصَّائِمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (يُعْطِي اللَّهُ هَذَا الثَّوَابَ مَنْ فَطَّرَ صَائِمًا عَلَى مُدَقَّةِ لَبَنِ أَوْ تَمْرَةٍ أَوْ شَرِبَةٍ مِنْ مَاءٍ، وَمَنْ أَشْبَعَ صَائِمًا سَقَاهُ اللَّهُ مِنْ حَوْضِي شَرِبَةً لَا يَطْمَأُ حَتَّى يَدْخُلَ الْجَنَّةَ،

Dette er en måned, hvis første del er nåde, hvis midterste del er tilgivelse og hvis sidste del er frihed fra Ilden. Den der i denne måned letter byrden fra sine tjenere, ham vil Allāh befri fra Ilden« (al-Bayhaqī og Ibn Khuzaymah).

وَهُوَ شَهْرٌ أَوَّلُهُ رَحْمَةٌ، وَأَوْسَطُهُ مَغْفِرَةٌ، وَآخِرُهُ
عِتْقٌ مِنَ النَّارِ، مَنْ خَفَّفَ عَنْ مَمْلُوكِهِ فِيهِ
غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَأَعْتَقَهُ مِنَ النَّارِ (البيهقي، وابن خزيمة)

Den hellige Ramaḍānmmåned har mange fortrinligheder. Men ud over at fremhæve denne hellige og velsignede måneds særlige fortrinligheder, inviterer denne hadith os til at forberede os. Forberede os til at stræbe så meget som muligt i denne hellige måned, så vi kan samle os så meget af dens godhed som overhovedet muligt.

Hele vores liv forbereder vi os for alle mulige ting. Tag skolen og uddannelsen som et eksempel. Ni til ti års skolegang, efterfulgt af en gymnasial uddannelse på 2-3 år, alt sammen for at komme ind på en videregående uddannelse, som så igen varer tre år fem år. Og selv den uddannelse, kun for at få de nødvendige kvalifikationer, til at kunne få det job man ønsker. Og selv det job, egentlig for at tjene penge, så man kan forsøge sin familie på en respektabel måde. Så mange år af vore liv forbruger vi, som den største selvfølge, fordi vi ønsker at være forberedte når vi kommer ud på det konkurrencefyldte arbejdsmarked. Vi ofrer vores nattesøvn. Vi ofrer vores tid med vore familier. Vi ofrer det vi har *ønsker* at gøre, for at gøre det vi er *nødt til* at gøre.

Men ligesom der er en konkurrence for fremgang i denne verden, således er der også en konkurrence for succes i den næste. Og især disse hellige måneder, er ikke mindre konkurrencefyldte end arbejdsmarkedet. Disse er også et arbejdsmarked. Dem der stræber og samler sig af godhed i deres karakter og handlinger, de opnår succes hos Allāh, mens dem der er uopmærksomme, fordi de har travlt med at være denne lave verdens elskere, de ruinerer sig selv i denne verden og i den næste.

Men der er håb. Der er glædelige nyheder, for som vores elskede Mester Profeten Muḥammad ﷺ har fortalt os, så vil Allāh ﷻ lænke satanerne fast. Himlens døre vil blive åbnet og Helvedes døre vil blive lukket. Dette betyder i praksis at Satans indflydelse bliver svækket. Det bliver meget lettere at udføre gode gerninger. Dertil kommer at fasten i sig selv også er en stor hjælp, for den hjælper én med at svække lysterne og drifterne, som ellers er menneskets store fjende. Ramaḍānmmåned er derfor en storslået og fantastisk mulighed til at frembringe en forandring i sig selv. Og jo mere forberedt man er des mere kan man opnå.

Enhver muslim bør derfor være forberedt og tage imod den hellige Ramaḍānmmåned med oprigtighed og anger, med beslutsomhed og alvor, for der er ingen garantier for, om man vil være her, når den ankommer igen året efter. Hvor mange er der ikke, som var blandt os sidste år, men som i år ikke længere er her. Det handler om

at få det meste ud af den mens man endnu kan. Det handler om at forberede sig på sin død, før man bliver lagt ned i graven.

بَارَكَ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَنَفَعَنَا وَإِيَّاكُمْ بِآيَاتِهِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ، إِنَّهُ تَعَالَى جَوَادٌ كَرِيمٌ مَلِكٌ بَرٌّ رُؤُوفٌ رَحِيمٌ.

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ.

الخطبة الثانية

الْحَمْدُ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ.

وَنَشْهَدُ أَلَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَلَا حَدَّ لَهُ، وَلَا ضِدَّ لَهُ، وَلَا نَدَّ لَهُ، وَلَا مِثْلَ لَهُ، وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالتَّسْلِيمِ.

Blandt de ting der er nødvendige for at forberede sig til den hellige Ramadān måned er den mentale indstilling og faste beslutning om at komme ud af denne hellige måned, som et forandret menneske – som et bedre menneske. En bedre muslim. Når målet er sat, skal man vide at den slags forandring ikke sker af sig selv, men kræver en aktiv bestræbelse og indsats. Det kræver en vilje. For er viljen der ikke, så vil man altid finde på undskyldninger for at overbevise sig selv om at der er en god grund til at man ikke kan gøre det der skal gøres. Man er nødt til at holde op med at snyde sig selv og man skal holde op med at forsøge at snyde Allāh ﷻ. De almindelige undskyldninger man bruger overfor sig selv, som årsag til hvorfor man ikke praktiserer islam – dem er man nødt til én gang for alle at smide væk. Man må indse at de ikke vil gavne én på dommedagen og derfor er de kun en illusion som holder os fra at opnå og fuldbyrde vores potentiale som oprigtige og retskafne muslimer.

Allerede inden Ramadān måneden bør man planlægge således at man i Ramadān måneden kan få mest mulig fritid fra sine beskæftigelser til at fordybe sig i sin tilbedelse af Allāh ﷻ og for at bestræbe sig på at søge Hans nærhed. Hvis man er træt og udmattet på grund af alle mulige andre ting, hvordan skal man så finde tid og overskud nok til den slags fordybelse? Prioritér! Vil du din Herre eller vil du denne verden og dens nydelser? Det gør ikke noget hvis du skal sænke lidt på din levestandard for at fordybe dig i dine bestræbelser for at opnå Allāhs tilfredshed. Er

der nogen bedre handel du kunne indgå med nogen? Kan du bruge din tid på noget som er bedre for dig, i denne verden, og i den næste, end Allāhs tilfredshed og belønninger?

I selve Ramadān-måned er der mange ting man kan gøre for at høste mest mulig belønning og gavn. Blandt disse ting er:

1) Oprigtighed i alt hvad du foretager dig og en klar målsætning som du hele tiden sørger for at holde dig for øje. Undersøg konstant dine hensigter og handlinger og spørg dig selv om det er det bedste du kan gøre?

2) Tænk på din Herres belønninger og velsignelser; hvor meget har Han ikke givet dig og på hvor mange måder har Han ikke udtrykt Sin kærlighed til dig, hans elendige og uværdige tjener. Hvad har du gjort for at udtrykke din kærlighed til Ham? Han bliver ved med at give og du bliver ved med at synde, som et utaknemmeligt bæst? Hvordan ville du have det, hvis du hjalp og støttede en person så ufatteligt meget, hvorefter den person bare vendte ryggen til dig og krænkede dig dag og nat? Og Allāhs belønninger og velsignelser over hver eneste af os er endda så umådelige store at de er hævet over enhver beskrivelse! Skam dig over dine tidligere synder og søg oprigtigt Hans tilgivelse. Skam dig og søg Hans hjælp til at undgå synder i fremtiden.

Forstå at sand anger (*tawbah*) ikke bare er at læse *istighfār* med tungen. Det skal komme fra hjertet. De lærde har angivet betingelser for sand anger, og løftet om tilgivelse af synder er kun for dem, der faktisk opfylder dem.

For det første skal man skamme sig og virkelig fortryde sin synd. For det andet skal man øjeblikkeligt holde op med at udføre synden. Og for det tredje skal man tage en fast beslutning om aldrig nogensinde at vende tilbage til synden. Mangler man en af disse, er man ikke oprigtig i sin anger, og gør sig dermed ikke fortjent til tilgivelse.

Fasten handler ikke kun om at afholde sig fra at spise og drikke; den handler i høj grad også om at undgå synder af enhver art, for især i denne hellige måned, er vedvarende synd en ekstremt stor krænkelse af Allāhs ﷺ storslåede nåde og en vanvittig grad af utaknemmelighed overfor Allāhs ﷺ gavmilde gæstfrihed. Han åbner dørene til Sin nåde og tilgivelse; og du vender dig bort, travlt optaget af verdslige gøremål. Hvor tragisk!

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا

أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ فَقَالَ تَعَالَى: ﴿يَتَأْتِيهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا﴾ وَقَالَ تَعَالَى: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ﴿٥٦﴾ ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَا رَبِّ، يَا رَبِّ، وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لَهُ؟ (رواه مسلم).

Det er berettet fra Sayyidunā Abū Hurayra رضي الله عنه som sagde: Allāhs Sendebud ﷺ sagde: »Sandelig er Allāh Den Ophøjede Ren og accepterer ikke andet end det rene, og sandelig befalede Allāh de troende hvad Han befalede sendebudende: Den Ophøjede sagde: 'Oh I Sendebude! Spis af de rene ting og udfør retskafne handlinger' [23:51] og Den Ophøjede sagde: 'Oh I som tror! Spis af de rene ting af det Vi har tildelt jer' [2:172].« Derefter nævnte han en mand, som rejser langt, er uredt og støvet, og løfter sine hænder op mod himlen: »Min Herre! Min Herre!« – mens hans føde er forbudt, hans drikke er forbudt, hans klæder er forbudte og han får ernæring fra det forbudte. Hvorledes skal han få opfyldt (sin bøn)? (Muslim).

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال النبي ﷺ: من لم يدع قول الزور والعمل به فليس لله حاجة في أن يدع طعامه وشرابه (البحاري والترمذي).

I en anden hadith fra Sayyidunā Abū Hurayrah رضي الله عنه har han berettet at Profeten ﷺ sagde: »Den der ikke forlader falsk tale og handling, så har Allāh ikke behov for at han forlader sin mad og drikke« (al-Bukhārī og al-Tirmidhī).

3) Forøg udførelsen af frivillige gode gerninger. Det er især en stor og belønningsværdig sunnah at udføre *tarāwīh*-bønnen. Ud over de til enhver tid almindelige frivillige gode gerninger, er der især i forbindelse med Ramaḍān-månedens faste en storslået gerning, og det er at bespise muslimer når de bryder deres faste. Det er Koranens måned, så forsøg at forøge recitation af Koranen så meget som du overhovedet kan. Hvis det er muligt, så lav tid til at fordybe dig i tilbedelse i især de sidste ti dage af Ramaḍānmåned. Gør din tunge fugtig og aktiv i ihukommelsen af Allāh og påkaldelsen af velsignelser og fred over Hans elskede Profet ﷺ, og vid at du ikke er blevet sat på jorden, undtagen for dette. Dette er din arbejdsopgave. Hvis du tager på arbejde, og så laver alt andet end dit arbejde, tror du så at du vil få lønforhøjelse og forfremmelse?

4) Lær så mange sunnah handlinger du kan og omsæt dem i praksis. Træd ind i hjemmet med højre fod først. Træd ud med venstre først. Lær og recitér de forskellige bønner og anråbelser som er Sunnah at recitere i de forskellige situationer, som når man vågner, tager tøj på, spiser, sover osv.

5) Lad være med at spille tiden med fordømmelig underholdning og meningsløse handlinger. Vid at du bliver overvåget og at hvert eneste øjeblik tæller. Det er fint

at slappe af, men hvorfor ikke slappe af med en god islamisk bog eller en god islamisk udsendelse, som endda kan være lærerig, i stedet for alt muligt andet?

6) Når det er tid til at spise, så lad undgå at spise for meget, da for meget mad og drikke styrker lysterne og drifterne. Tag dig i agt overfor dem, for de er dine fjender. Svæk dem, og din vilje vil blive stærkere. Styrk dem og din vilje vil blive svagere. Giv ikke din fjende magt over dig selv.

Må Allāh give os tawfiq til at forøge vores påkaldelse af velsignelser og fred på vores elskede Profet og Mester ﷺ og må Allāh Den Ophøjede velsigne os med Sin elskedes forbøn, hans nærhed og hans velsignede selskab i Paradis.

وقال الله سبحانه وتعالى في شأن حبيبه محمداً وأمرأه:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، وَعَلَى إلهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ.

خُصُوصاً عَلَى: أَوْلِهِم بِالتَّصَدِيقِ، وَأَفْضَلِهِم بِالتَّحْقِيقِ، أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، سَيِّدِنَا أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، ﷺ،

وعلى أَعْدَلِ الْأَصْحَابِ، مُزَيِّنِ الْمَنَبَرِ وَالْمِحْرَابِ، أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، سَيِّدِنَا عَمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، ﷺ،

وعلى جَامِعِ الْقُرْآنِ، كَامِلِ الْحَيَاءِ وَالْإِيمَانِ، أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، سَيِّدِنَا عُثْمَانَ ابْنَ عَفَّانَ، ﷺ،

وعلى أَسَدِ إلهِ الْعَالَمِ، إِمَامِ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ، أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، سَيِّدِنَا عَلِيِّ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ، ﷺ،

وعلى عُمَيَّةِ الشَّرِيفِينَ، الْمُكْرَمِينَ بَيْنَ النَّاسِ، حَمْرَةَ الْعَبَّاسِ، رضي الله تعالى عنهما،

وعلى الإِمَامَيْنِ الْهُمَامَيْنِ، السَّعِيدَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ وَأَبِي عَبْدِ إلهِ الْحُسَيْنِ، رضي الله تعالى عنهما.

وعلى أُمَّهُمَا سَيِّدَةِ النَّسَاءِ، فَلْدَةَ كَبِدِ خَيْرِ الْأَنْبِيَاءِ، فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ، ﷺ.

عِبَادَ إلهِ! رَحِمَكُمُ إلهِ! إِنَّ إلهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى، وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ، يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ. أَذْكُرُوا إلهَ يَذْكُرْكُمْ، وَادْعُوهُ يَسْتَجِبْ لَكُمْ، وَلَذِكْرُ إلهِ تَعَالَى أَعْلَى وَأَوْلَى وَأَعَزُّ وَأَجَلُّ وَأَتَمُّ وَأَهَمُّ وَأَكْبَرُ. وَإِلهَ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ.